

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 22. svibanj 2019. [\[Multimedia\]](#)

„Gdjegod bio, moli se Ocu“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas zaključujemo ciklus kateheza o Očenašu. Možemo reći da se kršćanska molitva rađa iz smionosti da se Boga naziva „Ocem“. To je korijen kršćanske molitve: reći Bogu „Oče“. Ali za to je potrebna hrabrost! Nije riječ o pukom obrascu, već o sinovskoj prisnosti u koju smo uvedeni milošću: Isus je objavitelj Oca i daje nam prisnost s Njim. „Isus nam ne ostavlja tek obrazac da ga mehanički ponavljamo. Kao i za svaku drugu glasnu molitvu, vrijedi i za ovu: po riječi Božjoj, Duh Sveti je onaj koji uči djecu Božju da mole svoga Oca“ (*Katekizam Katoličke Crkve*, 2766). Sâm Isus je koristio različite izraze u svojoj molitvi Oca. Ako pažljivo čitamo Evanđelja, otkrivamo da ti izrazi molitve koji se pojavljuju na Isusovim usnama podsjećaju na tekst Očenaša.

Primjerice, one noći u Getsemanskom vrtu Isus moli na ovaj način: „Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!“ (Mk 14, 36). Već smo se prisjetili ovog teksta iz Markova Evanđelja.

Kako ne prepoznati u ovoj molitvi – ma kako mali – trag „Očenaša“!? Usred tame, Isus zaziva Boga s imenom „Abba“, sa sinovskim povjerenjem i, premda osjeća strah i tjeskobu, traži da se ispuni Njegova volja.

Na drugim mjestima u Evanđelju Isus svojim učenicima ustrajno ponavlja da njeguju duh molitve. Molitva mora biti ustrajna i iznad svega mora donositi spomen na braću, osobito kad imamo s njima teške odnose. Isus kaže: „kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke“ (Mk 11, 25). Kako u tim riječima ne prepoznati sličnost s Očenašem? A primjeri mogu biti brojni, također za nas.

U spisima svetoga Pavla ne nalazimo tekst Očenaša, ali njegova prisutnost se pojavljuje u onoj čudesnoj sintezi gdje se kršćaninova molitva svodi na jednu jedinu riječ: „Abba! Oče!“ (usp. Rim 8,

15; *Gal* 4, 6).

U Lukinom Evanđelju Isus u potpunosti zadovoljava zamolbu učenika koji su, vidjevši ga često skrivena i uronjena u molitvu, jednog dana odlučili pitati ga: „Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike“ (11, 1). I tada ih je Učitelj poučio molitvi Ocu.

Promatrajući Novi zavjet u cjelini, jasno se vidi da je prvi protagonist svake kršćanske molitve Duh Sveti. Nemojmo nikada to zaboraviti:

protagonist svake kršćanske molitve je Duh Sveti. Mi nikada nećemo moći moliti bez snage Duha Svetoga. On je taj koji moli u nama i potiče nas da se dobro molimo. Možemo tražiti od Duha da nas nauči moliti, jer On je protagonist, onaj koji nam daje ispravno moliti u srcu.

On puše u srce svakoga od nas, koji smo Isusovi učenici. Duh nas osposobljava moliti se kao djeca Božja, što doista i jesmo po krštenju. Duh nam daje moliti „brazdom“ koju je Isus iskopao. To je misterij kršćanske molitve: po milosti smo uvučeni u onaj dijalog ljubavi Presvetoga Trojstva.

Isus je tako molio. Poneki je put, međutim, koristio izraze koji su sigurno jako daleko od teksta Očenaša. Na križu, na primjer, ponavlja uvodne riječi Psalma 22: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ (*Mt* 27, 46). Može li nebeski Otac napustiti svoga Sina? Ne, sigurno da ne. A ipak je ljubav prema nama, grešnicima, dovela Isusa do te točke: dotle da je iskusio napuštenost od Boga, da je Bog daleko od njega, jer je preuzeo na sebe sve naše grijehе.

Ali i u tjeskobnom kriku ostaje ono „Bože *moj*, Bože *moj*“. U tome „moj“ postoji jezgra odnosa s Ocem, postoji jezgra vjere i molitve.

Eto zašto kršćanin, počevši od ove jezgre, može moliti u svakoj prilici. On može preuzeti sve molitve Biblije, osobito psalme; ali također može moliti s mnogim izrazima koji su u tisućljetnoj povijesti potekli iz srca ljudi. I Ocu nikada ne prestajemo govoriti o našoj braći i sestrama u čovječstvu, da nitko od njih, osobito siromašni, ne ostane bez utjehe i dijela ljubavi.

Na kraju ove kateheze možemo ponoviti onu Isusovu molitvu: „Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima“ (*Lk* 10, 21). Da bismo molili moramo se učiniti malenima, kako bi Duh Sveti ušao u nas i vodio nas u molitvi.

Apel Svetoga Oca

Sljedećeg petka, 24. svibnja, proslavit ćemo blagdan Blažene Djevice Marije Pomoćnice kršćana, koja se posebno štuje u Kini u svetištu Gospe od Sheshana, u blizini Šangaja.

Ta radosna prigoda omogućuje mi da izrazim posebnu blizinu i privrženost svim katolicima u Kini,

koji, usred svakodnevnih napora i kušnji, nastavljaju vjerovati, nadati se i ljubiti.

Dragi vjernici u Kini, neka vam naša Nebeska Majka pomogne da budete svjedoci milosrđa i bratstva, trajno čuvajući jedinstvo sa sveopćom Crkvom. Molim se za vas i blagoslivljam vas.

Pomolimo se zajedno Majci Božjoj: Zdravo Marijo ...